

РЕШЕНИЕ

№ 2959

гр. София, 04.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: ДЕНИЦА МИТРОВА БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **8814** по описа за **2011** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл.228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационни жалби на И. С. П., Б. С. И., П. С. И. и ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „Земеделие“- Овча купел срещу РЕШЕНИЕ от 07.06.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 37 състав, постановено по гр.дело № 21962/2008г.

В жалбата на физическите лица са въведени основания за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Касаторите твърдят, че първоинстанционният съд неправилно е отказал да възстанови правото на собственост върху недвижимия имот в местността „Р.“ с площ от 0.600 дка, тъй като върху него няма реализирано законно строителство към 1991г. и други мероприятия по действащия план, които да представляват по см. на чл.10 ал.7 ЗСПЗЗ пречка за реституция на собствеността, както и за този имот няма издадено удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ. По тези съображения касаторите молят съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 07.06.2011г. на СРС, I-во ГО, 37 състав по гр.дело № 21962/2008г. в отхвърлителната му част и реши спора по същество, като се уважи жалбата срещу РЕШЕНИЕ № Р44ГБ/10.06.2008г. и преписката се изпрати на ответника за ново произнасяне.

В касационната жалба на ОСЗ- Овча купел се излага, че наследниците на С. С. И. не са

идентифицирали имота в местността „Долни бари”, поради което и правото на собственост върху него законосъобразно е отказано за възстановяване. Съдебното решение се атакува и в частта относно присъдените разноси в полза на физическите лица в размер на сумата от 480 лева.

ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ”- Овча купел е подала писмено възражение срещу касационната жалба на И. С. П., Б. С. И. и П. С. И., а процесуалния представител на тези касатори адв.Ж. оспорва касационната жалба на ОСЗ-Овча купел.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно правилността на съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 07.06.2011г., постановено по гр.дело № 21962/2008г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 37 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касаторите И. С. П., Б. С. И., П. С. И. срещу РЕШЕНИЕ № Р44ГБ от 10.06.2008г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Овча купел” по преписка по заявление вх.№ 0553/18.02.1992г., с което е било отказано възстановяване на правото на собственост на наследници на С. С. И. върху следния недвижим имот: нива с площ от 0.600 дка, IV категория, находяща се в землището на Г. баня, местността „Р.”, съставляваща имот № 381, кад. лист № 421 по кадастрален план от 1958г..

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие”- Овча купел е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че е бил постановен в изпълнение на влязла в законна сила заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ.

Със съдебния акт е било ОТМЕНЕНО РЕШЕНИЕ № Р44ГБ от 10.06.2008г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Овча купел” по преписка по заявление вх.№ 0553/18.02.1992г., с което е било отказано възстановяване на правото на собственост на наследници на С. С. И. върху следния недвижим имот: нива с площ от 0.250 дка, IV категория, находяща се в землището на Г. баня, местността „Долни бари”, като преписката е върната на ОСЗ-Овча купел за ново произнасяне, след приключване на процедурата по издаване на удостоверение и скица по чл.13 ал.4, 5, 6 ППЗСПЗЗ. В тази част му част, съдът е приел, че административният акт е незаконосъобразен, защото е издаден в нарушение на административно –производствените правила и при неправилно приложение на нормите на материалния закон. Със съдебният акт са присъдени разноските, направени от физическите лица в размер на сумата от 480 лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I- во ГО, 37 състав.

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на РЕШЕНИЕ № Р44ГБ от 10.06.2008г. на ОС”Земеделие ”- Овча купел се е свеждал до обсъждане на критериите по чл.146 АПК и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от

административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционния съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административно-правния спор, като е изследвал съответствието на обжалваното решение с относимата материално-правна норма- чл.10Б ЗСПЗЗ и чл.10 ал.7 ЗСПЗЗ и спазването на административно-производствените правила при постановяване на решения за възстановяване на правото на собственост върху недвижими имоти в границите на урбанизираните територии.

Със ЗАПОВЕД № РД-09-02/04.01.2010г. на Кмета на СО, район „Овча купел” е прието, че имот № 381-А, кад.лист № 421 по стар кадастрален план от 1958г., целият имот с площ от 1 614 кв.м., който понастоящем попада в чертите на РП на[жк], одобрен с Решение № 237 от 16.04.2009г. по Протокол № 38 на СОС е застроен с трасе на околоръстен път и УПИ III-1120 от кв.21. Застрояването на имота е потвърдено и от становището на изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице арх.П. Г.. Съдът след служебна справка установи, че Заповед № РД-09-02/04.01.2010г. на Кмета на Столична община, район „Овча купел” с правно основание чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ е била обжалвана от заинтересованите лица пред АССГ, II- ро отделение, 25 състав по реда на чл.145 и сл. от АПК, като с влязло в законна сила на 29.09.2010г. съдебно определение № 2971 от 14.09.2010г. по адм.дело № 714/2010г. подадената жалба от И. С. П., Б. С. И. и П. С. И. е оставена без разглеждане, като подадена след изтичане на преклузивния 14 дневен срок и от лица, които не са доказали пред съда наличието на правен интерес за тях от оспорването на административния акт, като производството по адм.дело № 714/2010г. е било прекратено. Ето защо, следва се приеме, че са осъществени предвидените по плана мероприятия, свързани със застрояването на терена, а относно възражението на касаторите за неиздаване на удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ за имота в местността „Р.” същото е относимо към законосъобразността на ЗАПОВЕД № РД-09-02/04.01.2010г. и е могло да бъде преценявано единствено от АССГ, II-ро отделение, 25 състав в хода на производството по адм.дело № 714/2010г., което обаче е приключило с влязло в законна сила съдебно определение, постановено на правно основание чл.159 т.4 и т.5 АПК.

Възстановяването на правото на собственост върху земеделски имоти в границите на урбанизираните територии е предпоставено от предварителното издаване на Заповед на Кмета на Общината по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ, с която се одобрява решението на техническата служба на общината относно застроената част от имота. След като такава Заповед № РД-09-02/04.01.2010г. е постановена и същата е влязла в законна на 29.09.2010г. сила досежно застроената част от имот № 381, кад.лист № 421 по стар кадастрален план от 1958г., то законосъобразен на посоченото фактическо основание се явява отказът на ОБЩИНСКАТА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ”-Овча купел за реална реституция на собствеността върху недвижимия имот с площ от 0.600 дка в местността „Р.”. Изложените в същия смисъл мотиви на първоинстанционния съд са правилни и са формирани при спазване на разпоредбите на материалния закон, както и на процесуалното правило на чл.142 ал.2 АПК.

По отношение на имота в местността „Долни бари” , настоящият съдебен състав приема, че оспореният индивидуален административен акт- РЕШЕНИЕ № Р44ГБ/10.06.2008г. е незаконосъобразен на основание чл.146 т.2 АПК във вр. чл.59 ал.2 т.4 АПК поради следните причини: Предмет на съдебния контрол е било воляизявлението на административния орган за отказ за реституция на собствеността

върху недвижим имот с площ от 0.250 дка, находящ се в землището на Г. баня, местността „Долни бари”. Този процесен недвижим имот не е индивидуализиран от ответника, не са посочени неговите граници, идентификация по стар кадастрален план за местността или съобразно помощен кадастрален план по чл.13а ал.1 ППЗСПЗЗ за землището на Г. баня. След като процесната площ от 0.250 дка от имота в местността „Долни бари” не е ситуирана по никакъв начин, съобразно изискването на закона-чл.18ж ал.1 ППЗСПЗЗ съдът не може да формира и изведе фактически и въз основа на него правен извод, дали същата според твърдението на ответника е „застроена”, поради което да не подлежи на възстановяване. Съгласно правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса- чл.170 ал.1 АПК в тежест на административния орган е да установи пред съда наличието на фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при неговото постановяване. За тази отказана за възстановяване площ от 0.250 дка към административния акт освен, че няма приложена скица, от която евентуално да се установи неговото точно местоположение, в административния акт не е посочено и правното основание за неговото издаване, за да бъде съдът в състояние за извърши преценка за неговата законосъобразност. Липсата на мотиви на административния акт е прието в правната теория и съдебната практика за нарушение на формата при издаването му, която винаги обуславя неговата незаконосъобразност и е абсолютно основание за отмяната му. Компетентният административен орган- Общинската служба по „Земеделие”- Овча купел, а не правоимащите лица трябва да идентифицира заявления за възстановяване имот, като в този смисъл касаторът, чрез подаването на жалбата с вх.№ 1029211/01.07.2011г. цели да постигне благоприятни правни последици, свързани с отмяната на един съдебен акт от собствената си неправомерна и незаконосъобразна административна дейност. В процеса, развиващ се по правилата на чл.145 и сл. АПК във вр. чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ първоинстанционният съд няма задължение да предполага какви са били действителните правни основания на административния орган при издаването на РЕШЕНИЕ № Р44ГБ/10.06.2008г., в частта по раздел III, т.2, като ответникът освен, че трябва да докаже приетите от него фактически констатации, а именно, че недвижимият имот е „застроен” и да посочи и правната норма, въз основа на която е счел, че реституция на собствеността в полза на законните правоприемници на С. С. И. не може да осъществена.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационните жалби основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 07.06.2011г. на СРС, I-во ГО, 37 състав по гр.дело № 21962/2008г. е ПРАВИЛНО на основание чл.209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Подадените касационни жалби са изцяло недоказани на въведените в тях основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град следва да ги остави без уважение.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 07.06.2011г., постановено по

гр.дело № 21962/2008г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение,
37 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на
обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.